

Ekspedisjon

Eg var i ein stor båt, den vugget blant alle isflaka nedi vatnet. Eg var på vei til Nordpolen. Der hadde eg hørt at ein meteoritt hadde landet. Den var sikkert ikkje så stor, men kunne innehalde DNA av andre levande organismar frå verdsrommet. Eg hadde begynt å bli sjøsjuk, båten vugget. Eg var så trøtt at eg begynte å sovne.

«Hei, du må vakne. Vi er framme!» sa et av mannskapet mens han dyttet i meg. Eg fikk meg raskt på beina og tokk på meg en flis. Når eg kom ut var alt kvitt, eg hørte lyden av isflak som knirket mot kvar andre. Ein som hadde våre på nordpolen med hundene sine fleir ganger og det var han som skulle guide meg. Han hadde gjort hundesleden klar og lagt frokost som besto av fisk.

«Når begynner vi å kjøre?» Spør eg.

«Vi kjører når du er klar» Svarer han tilbake. Vi begynte å kjøre når eg hadde spist opp maten min. Vi skulle først til nokon hytter som låg ca. ein dag foran oss, Når vi hadde kommet et stykke tok han fram hagla si og begynte å se rundt omkring.

«Hva er det?» spør eg litt nervøst

«Eg trur eg hørte noko, isbjørn trur eg» Det gjekk ein liten stund før han roet seg og tok ned hagla. Han fikk hundene til å kjøre litt treigere denne gangen. Når mørke seig på, såg vi hyttene. De var røde, ganske firkanta og litt små. Da vi var inne tente guiden på varmeovnen og fant litt mat. Den kvelden ble eg bedre kjent meir med han og eg fant ut at han heita Matthew, han var ein ganske ung og hyggelig fyr som hadde vore på mange spennende ekspedisjonar. Vi begynte å såve tidelig får me visste at me hadde ein lang dag foran oss. Eg vaknet av ein rar lyd utefor den hørtest ut som ein slags skarp hesing. Eg måtte gå ut for å se kva det var. De var bekmørkt så eg tok fram lommelykten og såg rundt omkring. Da eg var på vei in hørte eg den rare lyden igjen. Eg snudde meg raskt og lyste mot lyden, og der sto det ein svart stor katteaktig dyr, men den sprang vekk med ein gang eg lyste på den. Så var den borte å eg sprang inn så fort eg kunne og smalt igjen døra bak meg. Dessverre var smellet så høgt at Matthew vaknet.

«Hva driver du med?» Spør han med ein søvnig stemma.

«Det var noko der ute!» ropte eg andpusten «Den såg ut som ein stor svart katt»

«De er jo ikkje katter her» seier Matthew «Men eg trur det er best at du legger deg» Eg gjekk i på romme mitt og såg meg i speile, eg var likbleik. Eg klarte ikkje å sove, Eg fant eine kameraet mitt og plasserte det ut mot vindauge. Der sto det hele natt på fimemodus.

Forhåpentlig vis måtte eg klare å få det eg såg på film. Neste dag tok eg kameraet og såg gjennom videoen. Der var den, eit stort katteaktig dyr, den hadde ikkje pels, bare svart glatt hud. Den hadde ikkje auger, den hadde meir ein slags langt hovud, den hadde og ein hale som såg ut som kragebein med ein kniv på tuppen. Eg måtte vekk her frå.

«Matthew, vi må gå nå!» Ropte eg

«Kvifor det?» Svarte han

«Eg fikk den på film» eg viste han videoen. Han bestemte seg raskt for å dra tilbake. Han tok fram hagla og vi kjørte tilbake. Eg leverte videoen til nokon forskere. Da fant vi ut at det fantes andre liv på nordpolen som vi ikkje visste om. Frå nå ble Nordpolen forbudt, heil til de hadde funnet ut kva det var.